

שלושים שנה לפטירתה של אמא

אמא יקרה, לעתים נדמה לי שבקושי חלפו עשר שנים מאז הביקור שלך אצלנו במיאמי, והנה השבוע נקיים את האזכרה במלאת שלושים שנה לפטירתך. כל כך מיוחדת היית שעד היום אני ממשיכה לספר עלייך, על הנתנה והמסירות הנעלים שלך, ועל היופי הפנימי והחיצוני שהיו בך.

עד היום אני רואה אותך לנגד עיני, כשאת לבושה באחת מהשמלות המקסימות שחלק מהן תפרה לך אסתר הכישרונית, עם מטפחת ראש תואמת. ואני רואה אותך מביטה במבט האופייני שלך, עם צבע העיניים היפה והמיוחד והחיוך המתוק שלך. הייתי בת הזקונים שהנסיבות גרמו שבמשך שנים ארוכות נותרנו רק את ואני לגור בבית.

על אף החוויה המיוחדת של השירות בצבא, ויתרתי בלי היסוס כדי שלא תצטרכי להישאר לבד.

ראיתי אותך מטפלת באבא החולה במסירות אין קץ, ראיתי אותך חוסכת מהוצאות המכולת כדי לאפשר לי את מה שהיה לילדים אחרים, וראיתי עד כמה היה חשוב לך שאברהם ואני נמשיך בלימודנו.

אלה היו הימים שבהם התחלתי לגלות את הצד הליברלי והדעות המתקדמות ואת המסירות המיוחדת שלך.

כנערה צעירה זכיתי ממך להבנה והכלה, שחברותי עם אימהות צעירות ממך בהרבה יכלו רק להתקנא בהן, היית לי לאמא ובה בעת לחברה.

גם אחרי שהתחתנתי המשכתי להיות הבת הקטנה שלך, אלא שאז נוסף לך עוד בן, "משה", שעבורו תמיד היית האמא השנייה שלו.

אני מתגעגעת לימים שהייתי באה ומוצאת אותך בבית שלנו שבגילה, ולאותם ימי חמישי שבהם היית באה במיוחד כדי לארגן את המקרר שלי עם הקניות לקראת שבת. אפרופו מקרר... זיכרון מתוק או אולי חידה בלתי פתורה שנשארו לנו מארוחות החג המשפחתיות בבית שלך... איך היית מצליחה לארגן את המקרר הקטנטן ולהכניס לתוכו בסדר מופתי את כל הסירים והפרדוקטים.

כל הדברים הטובים שאנחנו מספרים עליך נאמרים בלשון המעטה, הנה דוגמה קטנה. לראות אותך בגילך, כשאת נטמעת ומתלהבת ממש כאחד הילדים בעת ביקורנו בעולם הקסום של דיסני וורלד, ואז להבין שכשאומרים עלייך ש"הייתה לך רוח צעירה" זה לא מספיק חזק כדי לתאר את התכונה הזאת שלך.

אגב דיסני וורלד, מחזה יוצא דופן היה לראות אותך בלב אמריקה מנהלת שיחה קולחת במרוקאית עסיסית עם המדריך באפקוט סנטר.

עוד דבר שגרם לך שם להתרגשות היה הלילה ראשון בחייך שישנת בבית מלון.

שלושה חודשים לפני שנפטרת באתי לבקר אותך אחרי שמשה שראה אותך בביקורו בקיץ הציע לי לעשות את זה.

שבועיים רצופים של , 24/7 , זמן נטו שלך ושלי. שרתי לך שוב ושוב את השיר
"טלפון פְּיֶסְדֶּר" ששמעתי לראשונה בבת המצווה של הבת של ז'אנו, ואפרופו רוח
צעירה זה מזכיר לי את השיר "מה יש לך גברת לוינ'" שמאד אהבת כשהייתי עדיין
ילדה.

מרחק הגילים ביננו לא הפריע להבנה המיוחדת ששררה ביננו והזמן שחלף מאז
פטירתך לא רק שלא הקהה את הזיכרונות שלנו אלא אף מחדד אותם, כי כמו שכבר
אמרו עלייך את דברי החוכמה שלך מבינים רק בחלוף הזמן.
את ממשיכה להיות נוכחת אצל כולנו ואת ממשיכה ותמשיכי תמיד להקרין מאורך
עלינו.

את נוכחת כשאני מבשלת לקראת אירוח במטבח הקטן שלי ואני מרגישה שאת
נמצאת איתי ועוזרת לי ואני אפילו מתייעצת אתך.

תודה לך אמא שמעת לעת את מופיעה לי בחלום והלוואי שתבואי לבקר לעיתים
תכופות יותר.

תהה נשמתך צרורה בצרור החיים ומי ייתן שכמו שתמיד עשית בעורך איתנו בעולם
הזה, תמשיכי להגן על כולנו ממעל.
מידי יום שישי אני מדליקה את נרות השבת, כשאני עוטה את המטפחת החומה שלך
שעד היום אני מריחה בה את הריח שלך וכך את אתי בריח המדהים שלך וברוח
המיוחדת שלך.

אני רוצה לסיים בסיפור שחושף עוד טפח מצדיקותך הנעלה. כאשר ישבנו עלייך
שבעה, ניגש אלינו יצחק דְּחָבִיבִי (הבן של דוד) אהרון וסיפר לנו על הכסף שנתת לו
מידי חודש מקצבת הביטוח הלאומי שלך, כדי לתרום למשפחה נזקקת, ועל השבועה
שהשבעת אותו, לבל יספר על כך. ביקשת ממנו שזה יהיה בעילום שם ובעצם עד יום
מותך, מי שקיבלו את התרומה החודשית לא ידעו ממי הם קיבלו ואת לא ידעת למי
נתת. הרמה הגבוהה של צדקה כיאה לאמנו האהובה והצדקת.
יהי זכרך ברוך

טובה בת הזקונים שלך.